

[Miljøministeren]

rummet?« – til trods for det synes jeg, det er muligt for os at afbalancere vore indgreb på en sådan måde, at vi kan sige, der gøres, hvad der kan, stort set, for at bedre miljøet og bedre vor viden om, hvorledes vi undgår at påvirke miljøet i en u hensigtsmæssig og urimelig retning.

Her vil jeg godt slå et slag for vores planlægningslove, for mange af de problemer, vi står i, må skyldes manglende planlægning på et vist tidspunkt. Lægger man en meget stor virksomhed, der kan producere farlige kemikalier, et sted i byen, og lægger man to eller tre børnehaver lige ved siden af, så er det oplagt for enhver, at der opstår konfliktlignende meningstilkendegivelser fra de to sider. Her er det folketingets opgave at vurdere, hvad der egentlig skal lovgives for.

Flere af ordførerne har været inde på, at straffene og bøderne af og til er lidt små for dem, der overtræder reglerne. Vi har stadig væk fra miljøministeriets side sagt, at det gælder om, at det ikke må kunne betale sig at bryde loven. Det forekommer jo helt urimeligt, hvis det er således, at bryder en virksomhed loven, så sparer den 10.000 kr. om måneden, mens bøden for, at man ikke foretager det fornødne indgreb, måske kun er 5.000 kr. Det er klart, at der ikke må være et misforhold, som i givet fald kan udnyttes.

Lad mig sige her – det er både til de konservative og til venstre og til de radikale – at der er fra miljøministeriets side ikke noget ønske om at varetage hverken arbejdspladser eller virksomheders interesser, så det skader miljøet, eller så det skader virksomhedernes omdømme. Det er i virkeligheden således, at i Danmark er 90 pct. eller flere af virksomhederne helt indstillet på at følge alle de regler, alle de forskrifter, der udstedes ifølge miljøloven for at mindske påvirkningen på vort miljø. Det er nogle få, der bryder loven, og det må ikke være således, at disse få virksomheder er dem, der ligesom tegner billedet. Det er altså min agt at se til, at bøderne hele tiden står i et rimeligt forhold til de overtrædelser, der er tale om, således at overtrædelsens antal mindskes.

Spørgsmålet om tilsyn har været berørt af flere af ordførerne. Vi har selvfølgelig ønsket, at tilsynet var så effektivt som muligt, men vi har samtidig måttet erkende, at det er de folkevalgte på det lokale sted, der skal administrere de love, vi giver herinde i folke-

tinget. Hvis de folkevalgte på det lokale sted føler, at der er flere muligheder for at etablere tilsyn, all right, så lad dem gøre det, men det bliver nok nødvendigt fra ministeriets side at foreskrive tilsynshyppighed og se til, at tilsynshyppighed og tilsynsomfang er noget, der gælder for en godkendt virksomhed, og at der også sker det tilsyn, man har lagt op til.

Flere af ordførerne har været inde på forenklinger. Der er ikke noget, jeg ønsker mere end nogle forenklinger, og hr. Thorndahl viftede med de tre rapporter, som miljøministeriet har udarbejdet. Det var egentlig ikke meningen, at vi skulle udgive dem, men da jeg overtog ministeriet, så jeg, at der var påbegyndt et arbejde. Det gjorde vi færdigt, og så prøvede jeg at vurdere de politiske muligheder for at få mange af disse tanker realiseret, som lå i dette interne arbejdsrapport.

Det var meget svært at få mange af dem realiseret i første omgang, men det var i og for sig ikke svært at finde megen forståelse hos enkelte folketingsmedlemmer – partimæssigt var det måske vanskeligere – men det var ikke svært at finde forståelse for, at der var fornuft i noget af det, der var fremlagt, og derfor har vi valgt den procedure, at vi har udgivet dem i en småbogsform, således at først og fremmest folketingets medlemmer og derefter udvalgets medlemmer og andre kan se dem igennem. Det skal være sagt her fra talerstolen, at vi ikke stopper med arbejdet; arbejdet går videre, og vi er meget glade for lejligheden til at få vurderet nogle af de resultater, der ligger i disse rapporter.

Det er altså ikke fra miljøministeriets eller administrationens side, at man ikke har ønsket at forenkle denne sags behandling, som meget ofte også efter vores opfattelse er for indviklet og tager for lang tid.

Lad mig dernæst sige noget om de ressourcer, man siger der har været anvendt. På et vist tidspunkt udgav miljøstyrelsen en rapport om, hvad der var sket på miljøreformområdet. Den er kedelig, neutral, nøgtern og uden billeder, men den er vel velegnet til folketingets medlemmer. Derimod gik vi ud fra, at den var mindre velegnet til folk ude omkring i landet, der er knap så hurtige til at læse som vi herinde, og derfor udgav vi en mere populær udgave, der ikke er mindre kvalificeret teknisk set, men som er fyldt